

Pamiętajmy o Mozarcie

sł. i muz.: Ewa Olek

D Em7 A D D7

Żył raz so - bie pewien ma - ty ge - niusz, co zdo - lno - ści nieprze - cię - tne miał.
Dzi - siaj świat doprzo - du nas po - ga - nia, co - raz szybciej ka - że nam bieć los...

5 G A D G D A D G

U - twórz raz u - sły - szał w o - ka - mgnie - niu i z pa - mię ci już go grał!
Czy so - na - ta, ron - do, czy fan - ta - zja, on wy - ci - szy wra - żeń moc!

9 D Em7 G A7 D

Nie za - po - mi - naj - my o Mo - zar - cie, cho - ciaż już mi - nę - ło ty - le lat!

13 B7 Em7 G D A D A

I przy - znaj - my te - raz tu o - twa - rcie: z je - go źró - deł dziś mu - zy - czny świat!

17 D Em7 G A7 D

O Mo - zar - cie dzi - siaj pa mię - taj - my, choć e - po - ka in - na w uszach brzmi!

21 B7 Em7 G D A D

Je - go dzieł z u - wa - gą dziś słu - chaj - my, on o - two - rzył nam mu - zy - czne drzwi!

1. Żył raz sobie pewien mały geniusz,
co zdolności nieprzeciętne miał.
Utwórz raz usłyszał w okamgnieniu
i z pamięci już go grał!

Ref. Nie zapominajmy o Mozarcie,
choć już minęło tyle lat!
I przyznajmy teraz tu otwarcie:
z jego źródła dziś muzyczny świat!

O Mozarcie dzisiaj pamiętajmy,
choć epoka inna w uszach brzmi!
Jego dzieł z uwagą dziś słuchajmy,
on otworzył nam muzyczne drzwi!

2. Dzisiaj świat do przodu nas pogania,
coraz szybciej każe nam biec los...
Czy sonata, rondo, czy fantazja
on wyciszy wrażeń moc!